

ràdh, a sheanair air taobh athar de'n teaghlach) agus mar sin air adhart troimh na ginealaich.

Bu chòir do'n oighre a' chroit a chur 'na ainm fhéin cho luath 's as urrainn dha ged nach eil an lagh a' cur ùine àraid roimhe a thaobh so. Faodar a ràdh nach eil móran feuma oighre a bhith tighinn air adhart aon uair 's gun ruith dà bhliadhna an déidh bàs a' chroiteir ma ghabh cuid-eigin eile còir air a' chroit ré na h-ùine sin. Ma tha teagamh sam bith ann an inntinn an uachdarain a thaobh có bu chòir ainm fhaighinn anns a' chroit, no ma tha barrachd air aon duine ag iarraidh còir oirre, feumar an gnothach a chur air beulaibh Cùirt an Fhearainn agus nì iad-san ceartas eadar duine agus duine.

Mur tig oighre air adhart, tha ùghdarras aig a' Chùirt a bhith cur an céill nach d'fhàg an croitear oighre idir a ghabhas sealbh air a' chroit agus faodaidh an t-uachdaran an uair sin a' chroit a thoirt seachad do dhuine sam bith a thogras e. Mus dean a' Chùirt a leithid sin, feumaidh an t-uachdaran dearbhadh a thoirt gu bheil sia mìosan co-dhiùbh bho'n a chaochail an croitear, nach tàinig oighre air adhart fad na h-ùine sin, agus gun d' rinn e a dhìcheall oighre a lorg. Agus ma bha e comasach dha aithne fhaighinn air an oighre as fhaisge agus air an ath oighre as a dhéidh, feumaidh an t-uachdaran a bhith dearbhadh gun tug e rabhadh dhaibh le chéile agus nach do dh' iarr fear seach fear aca còir air a' chroit.

Bu chòir a bhith a' toirt an aire anns an dol seachad gu bheil e uaireannan comasach do bhanntarach croiteir a' chroit a mhealadh a dh' aindeoin còir an oighre. Tachraidh sin an uair nach eil ionmhas a fir nas motha na £500 agus nach eil duine ann de àl fhéin. Ann a leithid sin a shuidheachadh tha Achd Pàrlamaid ann a tha toirt còir do'n bhanntarach air a' chroit agus gach nì a bhuinneadh d'a fear. Ach ma tha luach na chaidh fhàgail nas motha na £500, ged a dh' fheumar an t-suim sin a chur an làimh na banntarach, faodaidh an t-oighre gréim a chumail air a' chroit.

DILEABAICH A' CHROITEIR:

Faodaidh e bhith gum bu mhath leis a' chroitear fearann fhàgail aig an oighre as fhaisge air a réir an lagha agus ma tha sin mar sin, chan eil feum idir air tiomnadh. Ach faodaidh e bhith air a' chaochladh cuideachd. Nach tric a thachras e anns a' Ghàidhealtachd fhéin gun sgap teaghlach air feadh an t-saoghail ach gum fuirich aon duine—mac no nighean—aig an tigh a' coimhead as déidh na dachaidh agus na seann daoine. Nuair a thig iad-san gu ceann an turuis is docha gur e duine de'n teaghlach a tha air falbh a mhealas a' chroit mar oighre, agus gu bheil an duine a rinn a dhleasdanas air fhàgail aig a' cheann mu dheireadh gun dachaidh, gun chuid. No a rithist, faodaidh e bhith gum fàg croitear banntarach agus gur e cuideigin fada as ann an càirdeas a tha an lagh a' steòrnadh a mach mar oighre air an dachaidh. Cha bu chòir gun tachradh a leithid sin agus cha leigeadh e leas tachairt nan toireadh an croitear fa-near gum faod e fhéin an t-oighre a thaghadh am measg a luchd-dàimh.

Faodaidh croitear 'fhearann fhàgail mar dhìleab aig duine sam bith a b' urrainn sealbh a ghabhail air mar oighre. Is e sin ri ràdh,